

нас је стао необичних трудова и големих жртава. Ми смо до сада имали времена, а БИЛИ СМО И У ПРАВУ, да отпочинемо. Ако је непријатељ прошле године био надмоћнији од малих кнежевина, данас ми, ступајући на бојно поље, налазимо на њему славом увепчану војску руску, налазимо нашу јуначку браћу Црногорце и наше храбре суседе румунске, који су прешли Дунав, па се боре славно за своју независност и за слободу потлачених хришћана.

Срби! И ми устајемо данас на оружје за свету народну и хришћанску ствар. По примеру деде Мога, сво и Мене, да се опет ставим на чело наоружаног Народа Српског. На застави, коју Обреновић IV, по нова развија, уписана је слобода и независност народна. Под овом заставом, ви сте већ сјајно осведочили своје родољубље и самопрегоравање. Сад само један одважан корак напред, па да се рукујемо са оном браћом нашом, с којом смо се на Косову растали. Данас или никад куцнуо је час, да се, једном за свагда, доврши велико народно дело, које су таковски јунаци онако славно отпочели, а ми, прошле године, прихватили. Зато напред, јунаци, уз победоносне заставе ЦАРА ОСЛОБОДИОЦА, с вером у Бога, свемоћнога заштитника правде, а у име ОСЛОБОЂЕЊА СВОЈЕ ПОДЈАРМЉЕНЕ БРАТЕ У ИМЕ НЕЗАВИСНОСТИ НАШЕ ДРАГЕ ОТАЧВИНЕ СРБИЈЕ.

Напред, јунаци, Божија је воља!

1. Декембра, 1877 год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с р.
КЊАЗ СРПСКИ.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашега министарског савета,

Имајући на уму: да се владалачком прокламацијом данас позива народ српски на оружје за ослобођење и независност, и да се за ту цел, којој народ српски од Косова тежи и за коју се бори, предузима учешће у рату Русије противу Турске,

На основу члана 56 и 38 устава и § 2. закона о устројству војске од 20. Марта 1864. године (збор. XVII. стр. 65),

Решили смо и решавамо:

Члан 1.

Проглашује се у свој Србији ванредно или ратно стање.

Члан 2.

По томе и сва се војска ставља у ванредно или ратно стање.

Члан 3.

Овај указ ступа у живот данас.

Препоручујемо Нашем министру војном, да овај указ обнародује, а свима Нашим министрима, у ко-

лико се кога тиче, да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се поковавају.

1. Децембра 1877.

У Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета
министар грађевина,*

Стевча Михаиловић с. р.

*Министар иностраних дела, и по
потреби заступаник председника
министарског савета,*

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

*Министар војни,
артиљеријски пуковник,*

С. Грујић, с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог нашег министарског савета,
Имајући на уму: да се владалачком проклама-
цијом данас позива народ српски на оружје за осло-
бођење и независност, и да се за ту цел, којој на-
род српски од Косова тежи и за коју се бори, пре-
дузима учешће у рату Русије против Турске,

И узимајући у обзир, да је данашњим указом
Нашим проглашено ратно стање,

На основу члана 56 устава,

Наредили смо и наређујемо, што ће силу за-
кона имати:

Члан I.

Војно-судски законик од 8. Априла 1876. го-
дине ФМ[№] 3019, који је по нашем указу од 17.
Јунија 1876 године добио силу закона, и који је
штампан у зборнику закона XXIX на страни 477
до 623, са додатим му § 12^а од 11 Августа 1876
године зборник XXIX стр. 662, и § 158^а од 23
Августа 1876 године зборник XXIX стр. 664, —
уводи се на ново у важност.